

PIRZCHALEC (1) *sb m*

N sg pirzchalec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład błędnie: pierzchalec).

Człowiek lekkomyślny, próżny, popędliwy:

W przeciwstawieniu: »cichy, skromny, rozważny ... pirzchalec«: Bo ćichy/ ĩkromny/ á rozważny człowiek więcey ĩprawić y poştánowić może oną nadobną á vkladną ĩkromnością ĩwą zá godzinę/ niżli pirzchálec zá cały dzień. RejZwierc 139v.

Cf [PIERCHAŁA], PIERZCHALEK

JBi